

Sygn. akt: WK 11/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Bogdan Rychlicki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant Marcin Szlaga

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Jana Żaka w sprawie plut. pchor. G. C., wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. na okres próby roku oraz orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (tysiąc złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, jak również zwrócono się do Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej w ... o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 3 stycznia 2013 r., kasacji wniesionej przez Zastępcę Prokuratora Generalnego Naczelnego Prokuratora Wojskowego na korzyść od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego z dnia 17 maja 2012 r.,

1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W.,

2. zasądza od Skarbu

Państwa na rzecz adw. B. P. K.A. w W. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) ,w tym 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Garnizonowy po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 maja 2012 r. wniosku prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec plut. pchor. G. C. wyrokiem wydanym w tym dniu na podstawie art. 66 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie wobec plut. pchor. G. C. o przestępstwo określone w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k., a polegające na tym, że „w dniu 17 stycznia 2012 r. ok godz. 15. 00, w czasie zajęć programowych z wychowania fizycznego odbywających się na terenie sali sportowej Wojskowej Akademii Technicznej, usiłował wyłudzić poświadczenie nieprawdy w dokumencie w postaci karty zaliczeń polegające na wystawieniu w nim pozytywnej oceny z zaliczenia sekwencji ćwiczeń programowych na drążku poprzez podstępne wprowadzenie w błąd wykładowcy Wojskowej Akademii – uprawnionego do jej wystawienia, w ten sposób, że przystąpił do zaliczenia wymienionego ćwiczenia, a po jego wykonaniu przestawił się jako pchor. P. usiłując w ten sposób uzyskać pozytywną ocenę z zaliczenia ćwiczenia dla ww. podchorążego, zamierzonego celu jednak nie osiągnął”.

Na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznaczył oskarżonemu okres próby roku. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 333 § 1 k.k. zwrócił się do Komendanta Wojskowej Akademii Technicznej o wymierzenie oskarżonemu kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 24 maja 2012 r.

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanego na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. w zw. z art. 657 § 1 k.p.k. i art. 672a k.p.k. oraz art. 425 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. wniósł Zastępca Prokuratora Generalnego Naczelny Prokurator Wojskowy. Zaskarżając wyrok w całości na podstawie art. 523 § 1 i § 4 pkt 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k. zarzucił: „uchybiecie w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienione w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 671 § 3 k.p.k. w zw. z art. 671 § 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy plut. pchor. G. C. przez sąd na posiedzeniu w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania wobec wyżej wymienionego oskarżonego – bez udziału obrońcy, którego udział w tym posiedzeniu był obligatoryjny, albowiem oskarżony pełnił służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego”.

Skarżący na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu.

W uzasadnieniu kasacji podniesiono, że skazany jako plut. pchor. Wojskowej Akademii Technicznej w chwili orzekania jak i obecnie również (uwaga SN), zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.) oraz przepisami ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461 ze zm.) był i jest osobą pełniącą służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego (por. art. 671 § 1 k.p.k.). Skarżący zauważa również, że skazanemu nie wyznaczono obrońcy z urzędu i w toku posiedzenia obrońca nie uczestniczył. Z kolei przepis art. 671 § 3 k.p.k. jednoznacznie stanowi, że udział obrońcy w posiedzeniu sądu wojskowego przeciwko osobie (w tym pełniącej służbę w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego) jest obowiązkowy również w wypadku skierowania sprawy przez prezesa sądu na posiedzenie w kwestii warunkowego umorzenia postępowania (art. 339 § 1 pkt 2 k.p.k.).

Sąd Najwyższy po wysłuchaniu prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej oraz obrońcy popierających kasację Zastępcy Prokuratora Generalnego Naczelnego Prokuratora Wojskowego rozważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna, a zarzut w niej podniesiony należało uznać za trafny. Poza sporem jest, że skazanemu, który odbywał studia w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie wyznaczono obrońcy z urzędu do czego obligowały powołane wyżej przepisy procedury karnej i w chwili wyrokowania skazany ten nie posiadał obrońcy, który rzecz jasna nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy (posiedzenie sądu w kwestii warunkowego umorzenia postępowania). W tej sytuacji zgodzić się należało ze skarżącym, że zaskarżony wyrok dotknięty jest uchybieniem o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. i w związku z tym, w uwzględnieniu kasacji Zastępcy Prokuratora Generalnego Naczelnego Prokuratora Wojskowego należało zaskarżony wyrok uchylić w całości i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu na posiedzeniu z udziałem wyznaczonego skazanemu obrońcy.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.